

UIT DE VERTE GEZIEN

OP het Europese televisiescherm verschenen gisteravond de middeleeuwen. We waren in het Italiaanse Siëna bij het beroemde Palio-feest, dank zij verbluffend scherpe en duidelijk genuanceerde beelden. Zij toonden ons de majestieuselijke praal, waarmee de inwoners van deze stad de strijd te paard om de palio (het vaandel) omlijstten. Het rijke décor van de omringende gebouwen en de veelvormigheid van vlaggen en costuums, het voorbijmarcheren van vendelzwaaiers en gildebroeders, deden bijna vergeten, dat wij dit alles zagen dank zij de techniek van 1954. Toch hebben wij weinig gemerkt van de spanning, die naar de commentator te oordelen, rondom dit feest moet bestaan. Over de harts-tochtelijke bezetenheid, die de mensen daar blijkbaar bezielde, heeft de (Vlaamse) verslaggever alleen maar gesproken. Gemerkt hebben wij daarvan niets. Televisie zou juist moeten uitdrukken in beelden wat anders voor een microfoon kan worden gezegd. Dat het niet tot moord en doodslag is gekomen, zoals blijkbaar de redelijke verwachting was, behoeven we niet te betreuren. Maar we hebben ook niet gevoeld, dat dit erin zat.

VERREKIJKER